

har haft at afgive Betænkning over, det er derimod det Lovforslag, som vi her have liggende paa Bordet for os, og som er udarbejdet af Administrationen. Man vil her støde paa den Særegenhed, som jeg fra min tidligere militære Løbebane er ganske ukendt med, at en Overadministration udarbejder et Lovforslag, som man saa tilstiller til underordnede, for at de skulle kritisiere det. Jeg har altid tænkt mig, at den rette Fremgangsmaade maatte være, at det var Overadministrationen, der modtog til Kritik det af en nedsat Kommission udarbejdede Lovforslag, og ikke omvendt. Hvis jeg, hvad jeg ganske vist har gjort, skulde tænke mig en Grund til, at man ved denne Lejlighed har afvejet saa betydeligt fra Reglen, kan jeg ikke nægte, at jeg har faaet det Indtryk, at Grunden maa søges i vore Hensstillinger i den foreløbige Betænkning i Fjor. De berørte Punkter, som Administrationen muligvis ikke ønskede berørte, og derfor udarbejdede den selv et Lovforslag. Blandt de Punkter, man aabenbart som overordnet ikke kan ønske at se behandlet af underordnede, er Spørgsmaalet om selve Marineministeriets Organisation, og da særlig den Stab, Marineministeren har til sin Raadighed, og som staar anført ikke i Lovforslaget, men kun i Haandbog for Søværnet. Det er en Stab, som bestaar af 5 Kaptajner. Der er ingen Stabsofficerer i den. Man har det Særshyn, at Ministeren, der egentlig maa betragtes som en civil Mand, faktisk er den højestkommanderende over Flaaden. Dette Forhold bestaar endnu siden 1848, og der holdes saa en militær Stab uden Stabs-officerer. Et saadant Forhold er jo lidt aparte, og jeg kan godt forstaa, at et Ministerium ikke ønsker det gjort til Genstand for Kritik af underordnede. Et andet Spørgsmaal vedrører Budgettets Affattelse, og derom er der ogsaa Tale i den foreløbige Betænkning. Det vilde afstedkomme en Del Arbejde og gribe ind paa forskellige Omraader. Det samme gælder ogsaa Spørgsmaalet om Regnskabsvæsenet, der ligeledes blev berørt i Fjor her i Salen. Det trænger vistnok til en ret betydelig kritisk Revision. Disse Spørgsmaal ere udeladte af det Lovforslag, som blev tilstillet Kommissionen, og da dens Kommissorium kun var at udtale sig om Lovforslaget, kunde den jo ikke udtale sig om de Punkter, som ikke staa nævnte i Lovforslaget, eller i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget. Det er den eneste Maade, hvorpaa jeg har kunnet forstaa, at denne Kommission er bleven nedsat til at bedømme og kritisiere selve Administrationens Arbejde.

— Hvad nu selve denne Kommission angaar — selvsølgelig dens fortræffelige Medlemmer

ufortalte, som jo ere Spidsjerne for Marinens Styrelse — maa det siges, at det er et ganske imponerende Apparat: 3 Admiraler, Direktører, Stolechefer o. s. v. Man faar absolut Indtryk af, at der er her foregaaet en virkelig indgaaende kritisk Behandling af Marinen. Men jeg tror dog, at naar denne Kommission, der blev nedsat, som jeg før bemærkede, den 28de Oktober, afgiver sin Betænkning i November, for at man saa kan forelægge Lovforslaget den 12te December — den har altsaa arbejdet i 2—3 Uger — kan man ikke tillægge Kommissionens Arbejde større Værdi end i alt Fald i Forhold til den Tid, den har arbejdet. I Bilag 3 til det foreliggende Forslag vil man finde Skrivelsen til Kommissionen. I den staar der fra Marineministeren: „Efter at Lovforslaget havde været til 1ste Behandling i Folketinget, hvor det, i Modsatning til, hvad der havde fundet Sted med Hensyn til Lovforslag af samme Art i de nærmest foregaaende Aar, dog var Genstand for nogen Forhandling, nedsattes et Udvalg i Sagen, med hvilket Ministeriet i Løbet af Samlingen førte saavel mundtlig som skriftlig Forhandling“. Ja, det kunde jo se ret udtømmende ud, men jeg tør dog forrigere det derhen, at Forhandlingen var meget reduceret. Vi havde kun den Ære at forhandle en Gang mundtlig med Ministeren. I Udvalget gik jeg ganske vist Ministeren sig om de forskellige Hensstillinger, uden at jeg dog kan sige, at man fik Indtryk af, at der var en bestemt Opfattelse, undtagen paa eet Punkt, og det var angaaende Forfremmelserne. Netop det finder man nu ikke i det foreliggende Lovforslag, hvorimod de Herrer ville finde i Udtalelserne fra Kommissionen, at den ikke er ganske enig med Ministeren om Spørgsmaalet, derfor er det vel ogsaa udeladt her. Da Ministeren havde talt, var der ingen andre, der fik Lejlighed til at replisere, og dermed var den mundtlige Forhandling færdig. Dernæst tilstillede vi skriftlig Marineministeriet forskellige Spørgsmaal, medens vi arbejdede, og dem fik vi Svar paa. Der var 8 Spørgsmaal, vi fik skriftligt Svar paa, det er fuldstændigt rigtigt. Saa fremkom vi med en Hensstilling, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse. Den findes i Tillæg B. for forrige Samling Sp. 1674: „Udvalget udbeder sig derhos enten skriftlig eller gennem mundlig Forhandling med Marineministeren Oplysning om, hvilke Opgaver Ministeren anser det for sandsynligt, at Flaaden vil faa at løse under mødende Krigsforhold, hvilket Skibsmateriel, foruden Torpedo- og Patrouillebaade, det anses for nødvendigt at anvende til Kjøbenhavn's Forsvar